

Arrest

nr. 183 901 van 15 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 30 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Somalische nationaliteit en maakt u deel uit van de Dir-clan (subclan Jarso). U beweert op 4 april 1996 geboren te zijn in Leego in de provincie Lower Shabelle. Op tweejarige leeftijd verhuisde u met uw ouders naar Jijiga, gelegen in de provincie Fafan in de Somali National Regional State (SNRS) in Ethiopië waar op dat moment al familieleden van uw moeder woonden. U werd opgevoed door uw moeder en de broer van uw vader, Abib, die allebei een bestaan uitbouwden in Jijiga.

U volgde les aan verschillende scholen in Jijiga, studeerde Engels in een privéschool en deed aan atletiek. Naast het Somalisch spreekt u ook het Amhaars en kan u Oromo lezen.

In het achtste schooljaar werd u verliefd op een medestudent. Op een gegeven moment stak hij een jongen neer van de Ogadenclan, die eveneens verliefd op u was en met wie hij al eerder in de clinch had gelegen. Uw vriend werd opgepakt maar kwam even later weer vrij. De neef van de neergestoken jongen, die deel uitmaakt van de New Police, een lokale politie-eenheid in Jijiga, zinde echter op wraak. Hij doodde de vader van uw vriend, die op zijn beurt wraak besloot te nemen op de New Police en daartoe andere jongens rondom zich ronselde in de stad. Het hoofd van de New Police, A., hield u in augustus 2014 thuis aan en bracht u over naar de gevangenis in Jijiga. Hij wou dat u de schuilplaats van uw vriend met wie u nog steeds contact had, verklapte. U weigerde dit en werd gemarteld en verkracht tijdens de drie maanden van uw gevangenschap. Uw familie kocht de cipiers om zodat u op 6 januari 2015 vrijkwam. A. spoorde u op en hield u vervolgens vast op het platteland. U slaagde erin te ontsnappen en kwam bij een smokkelaar terecht die u verzorgde en u uiteindelijk hielp Ethiopië te verlaten op 23 januari 2015.

U reisde via Zuid-Soedan en Soedan naar Libië, waar u van 7 maart tot 12 mei 2015 gevangen zat. U kwam aan in België op 29 juni 2015 en vroeg op 6 juli 2015 asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Bij terugkeer naar Ethiopië vreest u te worden vervolgd door A..

Ter staving van uw asielaanvraag legt u medische attesten neer en een Ethiopisch verblijfsdocument afgegeven op 29 juli 2004.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS I & II, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu wordt vooreerst vastgesteld dat uw verklaringen over uw geboortedorp en uw regio van herkomst niet eensluidend, bijzonder beperkt en op sommige punten tegenstrijdig zijn met objectieve informatie. Er kan echter verwacht worden dat u op elementaire vragen over uw regio van herkomst een (correct) antwoord kunt formuleren, ook al beweert u Somalië op tweejarige leeftijd te hebben verlaten.

Tijdens de registratie van uw asielaanvraag bij de DVZ op 6 juli 2015 verklaart u te zijn geboren in Neyla. U wijzigt uw geboorteplaats naar Layga tijdens de verklaring die u aflegt op 10 oktober 2015 bij de DVZ. U situeert deze plek in het district Wanlaweyn in de provincie Lower Shabelle. Tijdens het eerste gehoor op het CGVS wijzigt u nogmaals de naam van uw geboorteplek. U verklaart namelijk te zijn geboren in Leego, in het district Wanlaweyn in de provincie Lower Shabelle (CGVS I, p. 5). Wanneer het CGVS u erop wijst dat er geen dorp is met de naam Leego in de provincie Lower Shabelle,

maar wel in de naburige provincie Bay, ontkent u dat uw geboortedorp in Bay gelegen is. Geconfronteerd met uw correctie van uw geboorteplaats op 10 oktober 2015, zegt u dat u uw geboorteplek nooit op die manier gemeld hebt en dat u niet weet wat er toen is misgelopen (CGVS I, p. 35). Het CGVS heeft echter geen dorp of stad met de naam Leego, Neyla of Layga teruggevonden in het district Wanlaweyn en in de hele provincie Lower Shabelle. Wel bestaat er een dorp Neyla Caddey in de provincie Mudug in Centraal-Somalië. De kopie van het Ethiopisch verblijfsdocument die u voorlegt ter ondersteuning van uw verklaringen vermeldt dan weer Logo als geboorteplaats. Ook deze plaatsnaam werd niet teruggevonden in Somalië. Wel bestaat er een plaats genaamd Lego in Ethiopië, die zich op een kleine 100 kilometer van de hoofdstad Addis Abeba bevindt (zie informatie in het administratieve dossier). Hier dient tevens te worden opgeworpen dat in het Ethiopisch verblijfsdocument vermeldt wordt dat u de Ethiopische nationaliteit heeft.

Het feit dat u de naam van uw geboorteplaats voortdurend wijzigt, het feit dat u uw geboorteplek niet binnen de juiste Somalische provincie situeert en het feit dat u evenmin een indicatie kan geven waar het district Wanlaweyn of de provincie Lower Shabelle zich in Somalië situeren (CGVS I, p. 6-7) tast de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit/nationaliteit van Somalië aan. Van iemand van uw leeftijd kan er immers verwacht worden dat u ondanks uw korte verblijfsduur in Somalië u op zijn minst enige notie hebt van de locatie van uw geboorteplaats of -regio in uw land van herkomst. U beweert dat uw ouders u enkel vertelden dat Leego in Lower Shabelle gelegen is en er u verder niets over vertelden. Bovendien had u ook geen interesse om er meer over te weten te komen. U voegt er nog aan toe: "Ik ben zelf een Ethiopiër, denk ik" (CGVS I, p. 7). Zelfs over uw land van herkomst beweert u niets te kunnen vertellen. Uw ouders hebben u er nooit over verteld omdat ze andere bezigheden hadden en u toonde er geen interesse voor (CGVS I, p. 6-7). Dat u absoluut niets weet over uw beweerde land van herkomst, dat het ook nooit ter sprake kwam in uw gezin of bij familiebijeenkomsten en dat u er geen enkele vorm van interesse voor vertoont is niet ernstig en geenszins aannemelijk.

Daarnaast wordt vastgesteld dat u beweert te behoren tot de Jarso, een subclan van de Dir-clan, waarover u vertelt dat ze hun thuisland hebben in de stad Jenacsani, gelegen in de vijfde provincie van Ethiopië. Wanneer het CGVS u vraagt hoe uw ouders dan in Leego, in een gebied ver van het thuisland van de Jarso, terecht kwamen zegt u dat ze daarvoor gekozen hebben en dat het geen verplichting is te gaan wonen waar je clan woont. U beweert ook dat de Jarso in heel Somalië wonen (CGVS I, p. 20; CGVS II, p. 17). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, komt de Jarso-subclan echter uitsluitend voor in de Somalische provincie in Ethiopië, gaat het om een relatief kleine regio en komt deze clan niet voor in Somalië (zie informatie in het administratieve dossier). Dat uw clan niet alleen zijn thuisland heeft in Ethiopië maar ook niet vertegenwoordigd is in Somalië of in uw beweerde streek van herkomst doet verder afbreuk aan uw beweerde herkomstregio en uw claim de Somalische nationaliteit te hebben. Uw beweringen tonen ook aan dat u niet op de hoogte bent van de clanverhoudingen in het rurale Somalië, waar clanvertegenwoordiging voor een groot deel iemands woongebied bepaalt.

Voorts wordt vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst en Somalische nationaliteit eveneens aangetast wordt door uw verklaringen over de geboorte- en verblijfplaatsen van uw familieleden. Zo beweert u dat de familie van uw moeder al in Ethiopië was op het moment dat uw ouders besloten Somalië te verlaten. Wanneer u gevraagd wordt of die familieleden Ethiopiërs waren of hoe lang die familieleden er al waren, antwoordt u niet op de vraag maar legt u uit dat de broers van uw moeder daar geboren zijn en dat uw grootouders langs moederskant Somaliërs zijn (CGVS I, p. 9). Gevraagd naar de geboorteplaats van uw ouders, valt op dat u het antwoord op de vragen opnieuw ontwijkt. Na aandringen van het CGVS, beweert u hun geboorteplaatsen niet te kennen en kan u evenmin aangeven of hun geboorteland Somalië of Ethiopië is. Hiervoor haalt u verschillende redenen aan, namelijk dat u te jong bent, het u niet verteld werd en u ziek bent (CGVS II, p. 6-7). Deze redenen zijn niet afdoende om uw onwetendheid te verantwoorden. Zij verklaren immers niet dat u geen weet hebt van het geboorteland van uw ouders maar wel van dat van andere, verdere familieleden. Ook op meer specifieke vragen over de verblijfplaatsen van uw ooms en grootouders en hun redenen daartoe kan u geen antwoord formuleren. U weet niet sinds wanneer ze in Jijiga waren en vermoedt dat ze daarvoor in Leego woonden. Het is echter weinig waarschijnlijk dat uw familieleden die in Ethiopië geboren waren, naar Zuid-Somalië zouden gaan om vervolgens naar Ethiopië terug te keren zodat hun kinderen er konden gaan studeren. U haalt immers de studiemogelijkheden in Ethiopië aan als één van de redenen dat uw gezin en de broers van uw moeder naar Ethiopië trokken (CGVS I, p. 5; CGVS II, p. 4, 6-8). U weet evenmin hoe het komt dat uw familieleden precies in Jijiga terecht kwamen, een stad nabij Somaliland ter hoogte van de stad Hargeysa (zie kaarten in het administratieve dossier), en geen woonplaats dichtbij uw en hun beweerde regio van herkomst in Somalië uitkozen (CGVS II, p. 8). Uw onwetendheid over de geboorteplaatsen van uw gezinsleden in tegenstelling tot die van verdere familieleden en uw weinig consistente verklaringen over de verblijfsomstandigheden van uw familie ondergraven uw bewering dat u de Somalische nationaliteit hebt en versterken het vermoeden dat u

een Ethiopische van de Somalische etnie bent, zoals het merendeel van de bevolking in de Somali National Regional State (SNRS) in Ethiopië (zie informatie in het administratieve dossier).

Tenslotte wordt vastgesteld dat uw beweringen over uw asielaanvraag in Ethiopië, uw leefomstandigheden van uw aankomst tot vertrek in Jijiga en de identiteitsdocumenten waarover u beschikt, geenszins overtuigen. Over de asielprocedure vermeldt u in het eerste gehoor dat uw ooms die al in Ethiopië waren een asielcentrum voor uw gezin zochten in Kebribeya, maar dat u niet in het asielcentrum verbleef (CGVS I, p. 7). In het tweede gehoor zegt u dan weer dat u zich als vluchteling registreerde in het UN-vluchtelingenkamp van Sheder. U kunt echter niet zeggen wanneer die registratie gebeurde, maar geeft aan dat het lang geleden is en dat u op dat moment nog niet naar school ging (CGVS II, p. 10). Uit informatie over het vluchtelingenkamp Sheder blijkt echter dat dit kamp pas in 2008 werd opgericht, terwijl u beweert een zestiental jaar geleden te zijn aangekomen in Ethiopië en in 2014 het achtste schooljaar beëindigde (zie informatie in het administratieve dossier, DVZ, CGVS I, p. 18). U startte uw schooltijd met andere woorden voor het kamp officieel de deuren opende. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt verblijven de meeste geregistreerde vluchtelingen in Ethiopië in vluchtelingenkampen, kunnen zij moeilijk lokaal integreren en zijn zij in de praktijk beperkt in hun bewegingsvrijheid en beroepsmogelijkheden. De vaak meer gegoede Somalische vluchtelingen kunnen wel op een vooral informele manier een leven opbouwen; dit gebeurt dan buiten de vluchtelingenkampen, zonder de goedkeuring van de overheid en op illegale wijze (zie informatie in het administratieve dossier). De door u omschreven leefomstandigheden van u en uw gezin waren enigszins anders. Uw gezin woonde nooit in een vluchtelingenkamp maar ging meteen naar Jijiga wonen in een huurhuis, weliswaar met de hulp van de familie. Uw ouders gingen er net als de andere familieleden aan de slag. U meldt ook dat ze het in die beginperiode niet lastig hadden om werk te vinden. De oom die u opvoedde werkte in een voedingswarenmagazijn. Uw moeder kwam in de houtskoolsector terecht, volgde een lerarenopleiding in avondschoot en werkte sinds een jaar of twee als lerares wiskunde in een overheidsschool. Ook u en uw broers en zussen gingen naar school in Jijiga, evenals uw neven en nichten. U geeft ook aan atletiek te beoefenen (CGVS I, 13-14; CGVS II, p. 2, 13-14). Zowel u en uw familie lijken op vele vlakken te kunnen deelnemen aan de samenleving in Jijiga en dit op een officiële manier. Naast toegang tot het onderwijs en de arbeidsmarkt, beschikte uw gezin ook over bewegingsvrijheid. U bevestigt namelijk dat u af en toe naar familieleden ging die in andere steden en provincies woonden (CGVS I, p. 7; CGVS II, p. 11). Dit was mogelijk omdat u en de andere gezinsleden over een verblijfsdocument van de SNRS in Ethiopië beschikten (CGVS I, p. 16-17).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Leego in de provincie Lower Shabelle en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS stelt overigens ook vast dat uw verklaringen over uw familieleden in Europa wijzigt in uw opeenvolgende interviews bij de DVZ en het CGVS. Zo vermeldt u bij de registratie van uw asielaanvraag bij de DVZ dat u een oom hebt die in België woont, genaamd Mohamed Ahmed. Tijdens uw interview met de DVZ vermeldt u deze persoon niet meer, maar verklaart u dat u een oom in Groot-Brittannië hebt die Mohamed Abib Ahmed heet. Op het CGVS verklaart u aanvankelijk zowel een oom in Antwerpen als in Groot-Brittannië te hebben. Over uw oom in België verklaart u dat hij hier lang geleden is aangekomen en intussen de Belgische nationaliteit verworven heeft. Vervolgens wordt u gevraagd binnen de vijf dagen een kopie van zijn verblijfkaart of identiteitskaart te bezorgen, waar u mee instemt (CGVS I, p. 20). Het CGVS ontving het gevraagde document echter niet. Wanneer het CGVS u hierop wijst tijdens het tweede gehoor, stelt u dat de man in kwestie geen broer is van uw vader maar een Somaliër die u in Antwerpen-Centraal leerde kennen en dat u hem oom noemt uit respect (CGVS II, p. 3). Uw uitleg is weinig aannemelijk aangezien u tijdens het eerste gehoor wel degelijk werd gevraagd naar familieleden in het buitenland en u uw oom in Antwerpen als eerste vernoemt (CGVS I, p. 9). Uw wijzigende verklaringen doen dan ook verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 11 mei 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw

nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Daarop antwoordt u onder meer dat u gekomen bent van waar u komt, u geen tijd hebt om bezig te zijn met wie van waar is en dat u ziek bent. Verder zegt u dat u er enkel geboren bent, er nooit hebt gewoond en het dus ook niet de bedoeling kan zijn dat u daarover kan vertellen (CGVS II, p. 19 - 20). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Hierna gaat u in op de behandeling van uw ziekte en antwoordt onder andere dat "het beter [was] geweest om Leego van buiten te leren" (CGVS II, p. 20).

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

De verschillende medisch attesten die u neerlegt in het kader van uw asielaanvraag wijzigen niets aan deze beoordeling. Zo legt na het eerste gehoor een attest neer waaruit blijkt dat u een genitale verminking van het type III hebt ondergaan. Over dit laatste document verklaart u dat uw advocaat het nodig vond om het attest neer te leggen, maar laat u verstaan dat dit voor u niet bepaald belangrijk of relevant is. U haalt medische problemen aan als gevolg van de verminking maar hebt geen toekomstige vrees in verband hiermee in geval van terugkeer (CGVS II, p. 3).

Voorts legt u een attest neer waarin staat dat u twee littekens op de benen hebt. Over de oorzaak of de omstandigheden waarin u deze littekens opliep wordt niets vermeld. Ook legt u medische attesten neer over uw mentale gezondheidstoestand, meer bepaald van uw ziekenhuisopnames en - onderzoeken die plaatsvonden in de maanden maart en mei 2016. De attesten bevestigen uw klachten over hoofdpijn en bewustzijnsverlies die u tijdens de gehoren terloops ter sprake brengt. Uit de medische documenten blijkt dat u tijdens uw opname in het ziekenhuis St. Josef in maart 2016 verklaarde aan deze symptomen te lijden sinds uw val van een paard 6 à 7 jaar geleden waarbij u een schedeltrauma opliep. Uit verder onderzoek van datzelfde ziekenhuis in mei 2016 blijkt dat u aan de psychische aandoening conversiehysterie lijdt. Over de oorzaak van de stoornis wordt echter geen uitspraak gedaan. Wel wordt er een psychiatrische begeleiding aangeraden. Een verslag over uw afspraak met de psycholoog zoals bevestigd in het faxbericht van uw advocaat op 20 mei 2016 werd echter niet aan het CGVS overgemaakt. Uit de door u voorgelegde attesten blijkt hoe dan ook geen verband tussen uw medische/psychische problemen enerzijds en de door u aangehaalde asielmotieven anderzijds. Uw psychische problemen kunnen evenmin uw minieme kennis over uw beweerde regio van herkomst, uw onwetendheden over uw familie en de inconsistenties die tijdens uw gehoren naar voren kwamen verklaren. Ook al gaf u op het einde van het tweede gehoor op het CGVS een verwarde indruk (CGVS II, p. 20), blijkt uit de door u voorlegde attesten en/of uit het verloop van de gehoren zoals weergegeven in de verslagen van DVZ en CGVS niet dat u als gevolg van uw psychische geestesgesteldheid niet in staat zou zijn om hierover in het kader van uw asielprocedure overtuigende en coherente verklaringen af te leggen. Uw verklaringen over tal van andere aspecten zoals uw directe leefomgeving in Ethiopië en de stad in Jijiga waren overigens zeer gedetailleerd en coherent.

Voor de beoordeling van uw medische/psychische problemen die op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 30 september 2016 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster merkt op *“dat zij op tweejarige leeftijd amen met haar ouders verhuisd is naar Ethiopië”, dat zij “zelf geen herinneringen aan haar verblijf in Somalië” heeft en “alleen maart (kan) voortgaan op hetgeen haar ouders haar verteld hebben”*. Zij volhardt in Leego, Lower Shabelle geboren te zijn.

Zij legt uit dat *“op het ogenblik dat haar ouders naar Ethiopië verhuisden, woonden haar grootouders langs moederszijde er al”, maar dat zij niet weet “of zij toen al de Ethiopische nationaliteit hadden bekomen of niet”, noch “waar verschillende familieleden zijn geboren en zijn opgegroeid”* omdat die haar nooit verteld is geweest.

Zij benadrukt *“dat zij als een peuter is aangekomen in Ethiopië en dus niet weet hoe haar asielprocedure aldaar is verlopen. Zij heeft er zich makkelijk kunnen integreren juist omdat haar grootouders er al jaren woonden en haar familie konden ondersteunen.”*

Verzoekster klaagt aan dat de commissaris-generaal *“op geen enkel ogenblik (heeft) nagegaan of het voor verzoekende partij mogelijk is om terug te keren naar Ethiopië”*. Zij stelt: *“Verwerende partij motiveert zelfs niet over een mogelijke terugkeer naar Ethiopië en waarom zij meent dat verzoekende partij er niet hoeft te vrezen voor haar leven.”*

Zij herhaalt dat zij *“wél geboren (is) in Somalië, uit Somalische ouders en op jonge leeftijd verhuisd (is) naar Ethiopië, waar zij problemen heeft gekregen en genoodzaakt is geweest te vluchten en bescherming te vragen in België”*.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoekster *“de bestreden beslissing ingevolge artikel 39/2 § 1, 2° Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen”*.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk

zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoekster verklaart geboren te zijn in Leego, Lower Shabelle, Somalië, de Somalische nationaliteit te bezitten, maar op tweejarige leeftijd naar Ethiopië te zijn verhuisd, waar zij problemen kende die haar noopten het land te verlaten.

2.4. Uit de artikelen 48/3, § 1 en 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet volgt dat de nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van verzoekster. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien verzoekster de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien zij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

2.5. Verzoekster maakt haar Somalische nationaliteit echter geenszins aannemelijk. Zo legde zij wisselende verklaringen af over de benaming van haar geboortedorp (eerst “Neyla”, dan “Layga” en vervolgens “Leego”), terwijl haar Ethiopisch verblijfsdocument dan weer vermeldt dat haar geboorteplaats “Logo” is, en werden geen van deze dorpen teruggevonden binnen de provincie Wanlaweyn, Lower Shabelle, waarvan zij beweerde afkomstig te zijn. Verzoekster kan noch het district Wanlaweyn, noch de provincie Lower Shabelle enigszins situeren in Somalië (gehoor 4 februari 2016, p. 6-7) en zij kon helemaal niets vertellen over Somalië in het algemeen (gehoor 4 februari 2016, p. 6-7). Verder stelde zij verkeerdelijk dat haar clan Jarso in heel Somalië voorkomt (gehoor 4 februari 2016, p. 20; gehoor 11 mei 2016, p. 17), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de Jarso-subclan uitsluitend in de Somalische provincie in Ethiopië woont. Verzoekster bleek eveneens onwetend over het geboorteland van haar ouders (gehoor 11 mei 2016, p. 6-7), maar wist dan weer wel dat de broers van haar moeder in Ethiopië geboren zijn en dat haar grootouders langs moederskant Somaliërs zijn (gehoor 4 februari 2016, p. 9).

2.6. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de commissaris-generaal “*op geen enkel ogenblik (heeft) nagegaan of het voor verzoekende partij mogelijk is om terug te keren naar Ethiopië*”, benadrukt de Raad dat hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit(en) van de asielzoeker te bepalen, noch om te beslissen of hij staatloze is. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door de asielzoeker verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers de asielaanvraag van verzoekende partij dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of, indien staatloos, van herkomst. Hierbij berust de bewijslast bij de verzoekende partij en is het haar verantwoordelijkheid om haar beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie.

2.7. Verzoekster volhardt in haar verzoekschrift dat zij “*wél geboren (is) in Somalië, uit Somalische ouders en op jonge leeftijd verhuisd (is) naar Ethiopië, waar zij problemen heeft gekregen en genooddaakt is geweest te vluchten en bescherming te vragen in België*”. De Raad kan, gelet op het voorgaande, volstaan met vast te stellen dat verzoekster haar beweerde Somalische nationaliteit op geen enkele wijze adstrueert. De door verzoekster aangevoerde vrees ten aanzien van Ethiopië is derhalve irrelevant.

2.8. Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.10. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.11. De Raad heeft hoger vastgesteld dat verzoeker niet aantoont noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië.

2.12. Gelet dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoont, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.13. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.14. Er wordt geen gegronsd middel aangevoerd.

2.15. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.16. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK